

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > שבועות 023 נסיון של שבועות תשעג >

שבועות 023 נסיון של שבועות תשעג

שני הגילויים של הקב"ה במעמד הר סיני

אנחנו נמצאים בשלושת ימי ההגבלה, זמן ההכנה למתן תורה. נתבונן בעז"ה קצת בסדר הפסוקים דמתן תורה, וההתעוררות למעשה לפי ערכו של כל אחד ואחד.

"וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק" (שמות כ, טו). יש גילוי של הקב"ה במעמד הר סיני - "וירד ה' על הר סיני" (שם יט, כ), "רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן".

כאשר יש התגלות של שכינה בהר סיני, מרוב גודל ההארה של השכינה שהתגלתה במעמד הר סיני, - "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק".

על זה אומרים כנסת ישראל למשה רבינו: "ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות" (שמות כ, טז). מה משיב משה רבינו לישראל? "ויאמר משה אל העם אל תיראו, לבעבור נסות אתכם בא האלוקים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" (שם שם, יז).

במעמד הר סיני יש שני חלקים: "לבעבור נסות אתכם בא האלוקים" - זהו חלק ראשון, והחלק השני: "בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו".

חודש ניסן וחודש אייר - שני מהלכי הכנה למתן תורה

א"כ שני החלקים שהתגלו במעמד הר סיני הם: "בעבור נסות אתכם בא האלוקים" - לשון של נס, לשון של נסיון, ו"בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" - יראה.

ספירת העומר שאנחנו סופרים מזמן יציאת מצרים בניסן, חציו של ניסן, כל חודש אייר, ומעט מחודש סיון - אלו ימים של הכנה לזמן מתן תורה. ניסן, כדברי רבותינו כידוע, נקרא ניסן מלשון נסיון. "לבעבור נסות אתכם בא האלוקים" - זו ההכנה מכח ניסן.

"ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", אייר אותיות יראה, זוהי ההכנה למידה של היראה, לזמן מתן תורה.

נמצא, שניסן ואייר זו הכנה ל"בעבור נסות אתכם בא האלוקים", ול"בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", אלו הם שני החלקים.

המהלך של חודש ניסן - נס, מלשון נסיון

מהו "בעבור נסות אתכם בא האלוקים", מהו נסות? אומר רש"י, לשון הרמה וגדולה, כמו הרימו נס.

כל נסיון, אומרים רבותינו שנקרא נסיון מג' פנים, הוא נקרא נסיון מצד מה שיש כאן נסיון האם הדבר ירומם אותו ויעלה אותו, מלשון הרמה וגדולה, נס להתנוסס. או שהנסיון יגרום לו לידי כך שהוא בורח מן הדבר, הוא נס מן הדבר, מלשון "וינס ויצא החוצה" (בראשית לט, יב).

כל נסיון ונסיון שיש לאדם, מעמיד אותו במקום של בחירה האם הנסיון הזה ירים אותו, ירומם אותו, יעלה אותו, בבחינת נס להתנוסס, לשון הרמה וגדולה, או שהנסיון הזה יברח אותו לאחור.

מעמד הר סיני היה לבני ישראל נסיון. אמנם צריך להבין מה היה הנסיון, אבל ראשית מה הנסיון הזה פעל, כאשר בני ישראל שומעים את קול ה', רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן, היה כאן נסיון.

האם הנסיון הזה פעל נס להתנוסס, לשון הרמה וגדולה, שהם נתעלו על ידי כן, או שהנסיון הזה פעל מלשון נס, בורח, וינס ויצא החוצה?

"וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק". כאשר היתה התגלות של השכינה במעמד הר סיני, היה נסיון לבני ישראל, הנסיון הזה יכל להעמיד אותם באופן של הרמה וגדולה, אבל מה קרה למעשה מכח הנסיון של מתן תורה? "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק"!

הנסיון הזה לא קירב אותם באופן של הרמה וגדולה, אלא הנסיון פעל להיפך; "וינעו ויעמדו מרחוק", אומר רש"י היו נרתעים לאחוריים י"ב מיל כאורך מחניהם, ומלאכי השרת באים ומסיעים אותם להחזירם, שנאמר מלאכי צבאות ידודן ידודן, הם דידי אותם ממקום למקום.

כאשר בני ישראל עמדו במעמד הר סיני לשמוע את קול ה', היה כאן נסיון, מה פעל הנסיון הזה, היפך מהתכלית הרצויה, הם נעו לאחור.

אומר להם משה רבינו לישראל, "אל תיראו, כי לבעבור נסות אתכם בא האלוקים". מה התכלית של הנסיון שהקב"ה העמיד אתכם? התכלית של הנסיון הוא לא במטרה של "וינעו ויעמדו מרחוק", לשון נס וברח, אלא התכלית של הנסיון כדברי רש"י: "לבעבור נסות אתכם", לשון הרמה וגדולה.

מתן תורה שהיה בו נסיון, היה על מנת לרומם אותם, לגדל אותם, להעלות אותם. הם בחרו בצד של וינס ויצא החוצה, וינעו ויעמדו מרחוק. אומר להם משה רבינו - לא, אל תיראו, לבעבור נסות אתכם בא האלוקים, הקב"ה עשה את זה על מנת לרומם אתכם ולהעלות אתכם, ולא על מנת שתנועו מרחוק.

הנסיון שמתגלה במעמד הר סיני

מה היה הנסיון במתן תורה, איזה נסיון היה שם?

כתב הרמח"ל בתחילת מסילת ישרים, שכל המצבים של האדם בעוה"ז, ללא יוצא מן הכלל, כולם נסיון; העוני מצד אחד והעושר מצד אחר. החכמה מצד אחר והסכלות מצד אחר. כל מצב ומצב שהאדם נמצא בחיים, מונח בו נסיון.

במתן תורה, הזמן הגדול ביותר שהיה לכנסת ישראל בפרט, ולבריאה בכלל, שלמות מדרגת הבריאה היתה בזמן מתן תורה - מה היה הנסיון בזמן מתן תורה?

מתחילה הנסיון היה, שהקב"ה החזיר את התורה על כל אומה ואומה האם לקבל את התורה או לא לקבל את התורה. שאר האומות, כדברי הגמ' בע"ז (ב ע"ב) כידוע, לא קיבלו, וישראל לעומתם רצו את התורה - כמו שנאמר: "כל אשר דבר ה' נעשה" (שמות יט, ח). זה היה הנסיון לפני מתן תורה, האם הם מוכנים לקבל את התורה, להגיע למתן תורה.

אבל בזמן מתן תורה עצמו, כאשר הקב"ה מדבר עם בני ישראל, וירד ה' על הר סיני, את קולו שמעת מתוך האש, היה נסיון בעצם המתן תורה עצמו, מהו הנסיון בזמן מתן תורה? כאשר כל ישראל עמדו לרגלי הר סיני, לשמוע את קול ה', עשרה דברות, היה נסיון בזמן המתן תורה - מה היה עומק של הנסיון בזמן מתן תורה עצמו?

זה מה שמפורש כאן בפסוק, כשבני ישראל שומעים את קול ה', "ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה, ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות". לבני ישראל במעמד הר סיני היה נסיון, מה היה הנסיון של זמן מתן תורה? האם לשמוע את קול ה' ישר

מבורא עולם, או "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות".

הבחירה, הנסיון שהיה לבני ישראל בזמן השלמות העליונה של כל קומת כנסת ישראל, היה נסיון דק, עליון, ופנימי מאד. מהו הנסיון? לא האם לקבל תורה או לא. את זה הם כבר קיבלו בזה שהם אמרו נעשה, נשמע, כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע.

כשרגליהם עומדים לפני הר סיני, קרבנו לפני הר סיני, והם שומעים את קול ה', עכשיו יש כאן נסיון חדש. הנסיון החדש הזה, הוא - האם **לשמע את קול ה' ממנו ית' שמו**. האם זה יהיה רק באופן של "אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום" (מכות כד ע"א), אבל שאר כל הדברים מפי משה - או שנוכל לשמוע את **כל** הדברות כולם מפי ה' ית'.

האם בני ישראל עמדו באותו נסיון, או לא עמדו באותו נסיון? מפורש בפסוק שהם לא עמדו באותו נסיון: "ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלוקים עמנו פן נמות", אומרים חז"ל. ומבואר בגר"א, שזה היה השורש לתחילת חטא העגל.

כאשר רגליהם של בני ישראל עמדו על הר סיני והם שמעו את קול ה', הבחירה שלהם היתה האם להמשיך לשמוע את קול ה', ועל אף שאולי הם ימותו, היו מוכנים לשמוע את קול ה' במסירות נפש.

עומק הבחירה שלנו

נתבונן. כיצד אפשר להבין את טענת בני ישראל: "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלוקים עמנו פן נמות"? אם היו אומרים לאדם שהוא יכול לשמוע את קול ה' ולמות על מנת כן, או לחיות ובלו לשמוע את קול ה', איזה חיים הוא היה בוחר?

אומרים לאדם שיש לו בחירה, לשמוע את קול ה', עשרה דברות, ולמות, או לא לשמוע את קול ה', ולהמשיך לחיות. יהודי שרוצה להמשיך לחיות בלי לשמוע את קול ה' - בשביל מה הוא חי?

ודאי, לא מדובר כאן לא לשמוע את קול ה' וללכת לעבוד ע"ז. מדובר כאן שבמקום לשמוע את קול ה', שומעים את הקול של משה רבינו, צדיק כל הדורות כולם. אבל יש בחירה לבני ישראל, שעומדים במדרגת הר סיני, האם לשמוע את קול ה', ולפי הבנתם למות על מנת כן [על כל דיבור ודיבור פרחו נשמתם ובא טל תחיה והחייהו, אבל זה למות על כל דיבור ודיבור], וכעת הם עומדים בפני ברירה: האם כדי לשמוע את קול ה' הם מוכנים למסור את הנפש, או שהם מעדיפים לחיות, "ימי חיינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה", העיקר לחיות, אבל בלי לשמוע את קול ה'...

איזה ערך יש לחיים של יהודי שרוצה לחיות שבעים שמונים שנה, אבל את קול ה' הוא לא רוצה לשמוע?!

מי היה הראשון שפחד לשמוע את קול ה'?

כאשר אדם הראשון חטא בעץ הדעת טוב ורע, הוא שמע את קול ה' מתהלך בגן לרוח היום, שואל הקב"ה את אדם הראשון "איכה", ומה התשובה שאומר אדם הראשון לקב"ה? "את קולך שמעתי בתוך הגן ואירא ואחבא" (בראשית ג, י). כשהוא שומע את קול ה', הוא בורח.

יונה הנביא ברח מלשמע נבואה, עם כוונה לטובה, על מנת שלא יהיה קטרוג על ישראל. אבל כשמתגלה אצל אדם הראשון החטא של שורש אדם הראשון, "את קולך שמעתי בתוך הגן ואירא ואחבא", אצל בני ישראל שעומדים במעמד הר סיני פסקה זוהמתן, זוהמת הנחש, חוזרת אותה בחירה עוד פעם.

אדם הראשון עמד באותה בחירה או לא עמד באותה בחירה? לא עמד, נפל - "את קולך שמעתי בתוך הגן ואירא ואחבא". בני ישראל עומדים עוד פעם רגליהם על הר סיני לשמוע את קול ה', - כשהם שומעים את קול ה', עוד פעם ואחבא.

היכן מתגלה כאן "ואחבא"? "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק". הם בורחים י"ב מיל מחוץ למחנה.

הנסיון הזה הוא נסיון שכל אחד מאיתנו עבר במעמד הר סיני. שישים ריבוא נשמות ישראל עמדו רגליהם על הר סיני, זה אנחנו כמו שאומרים רבותינו, בגלגול הקודם כל אחד מישראל עמד שם, אז כל אחד מאיתנו, מישראל, עמד במעמד הר סיני, וקיבל את התורה, והיה לו את הנסיון הזה. אז אנחנו עמדנו באותו נסיון? לא, נפלנו!

כל שנה ושנה, כשמגיע זמן מתן תורה, בודאי שיורד האור של מתן תורה, אבל לא רק שיורד האור של מתן תורה, אלא חוזר הנסיון הזה מחדש! מה שהיה בימים ההם, הרי הוא בזמן הזה ממש!

כשם שבזמן מתן תורה הקב"ה דיבר עם בני ישראל והיה להם בחירה האם לשמוע את קול ה' או לשמוע את משה רבינו, מכאן ואילך בני אדם רבים פונים למשה שבדור, לצדיק שבדור, אבל לא לקב"ה.

הנסיין הזה מתגלה בכל שנה ושנה, כאשר מגיע זמן מתן תורה, חוזר וניעור המתן תורה. אבל חוזר וניעור גם מעמד הר סיני, הנסיין של מעמד הר סיני, "לבעבור נסות אתכם". שוב חוזר אותו נסיון, האם נעמיד בעצמנו את הנסות מלשון של הרמה וגדולה - או ח"ו להיפך, "וינעו ויעמדו מרחוק"...

הנסיין של הדור הזה

כשמתכוננים בשלושת ימי ההגבלה לזמן מתן תורה, צריך להבין שזמן מתן תורה הוא זמן של נסיון לכלל ישראל כולו, ולכל יחיד ויחיד בפרט. כעת ננסה להבין, כיצד הנסיין שיש לנו מתגלה השתא.

בזמן מעמד הר סיני הנסיין היה ברור, האם לשמוע את קול ה' להדיא, או לשמוע את קול משה. הנסיין הזה חוזר כל שנה ושנה, אבל לא של מעמד הר סיני ממש, אנחנו לא נביאים, אבל הנסיין הזה הוא גם השתא כל שנה.

כיצד היא צורת הנסיין הזה שמגלה את כל השורש הפנימי של מעמד הר סיני?

ראשית, לפני שנבין מהו הנסיין, צריך להבין שיש שתי צורות של חיים שונות לגמרי. יש צורה של אדם שלומד תורה, מקיים מצוות, וכשיש לו צרה ח"ו, הוא הולך לצדיקים, הוא נוסע לקברי צדיקים, הוא תורם לועד הרבנים. אבל "את קולך שמעתי בתוך הגן ואירא ואחבא" - הדבר הכי פשוט והכי אמיתי, מלבד כך שהוא מתפלל על קברי צדיקים, הוא מדבר עם הריבונו של עולם ישר!

בודאי שיש כח לצדיק ויש כח לצדקה, יש גם סגולות בספרים שהם אמת לאמיתה. אבל איפה השורש שלהם? "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלוקים עמנו פן נמות".

לא מדובר כאן ח"ו על אלוהים אחרים. מדובר כאן על מדרגה עליונה של לשמוע תורה מפי משה, אבל התורה מפי משה לעומת תורה מפי הר סיני, מהקב"ה עצמו, זה אין ערוך כלל.

נבדוק את כל צורת החיים שאנחנו מכירים היום. האם כל צורת החיים היא "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלוקים עמנו פן נמות", או שצורת החיים היא לדבר עם הקב"ה לשמוע את קול ה'?" לשמוע את קול ה'" זו כבר מדרגה, אבל מהצד שלנו, האם צורת החיים היא דרך האמצעים בלבד - תורה ומצוות, צדיק, צדקה, סגולות - כל אחד לפי ערכו מה שהוא מכיר? או שיש צורת חיים פשוטה, אמיתית, האדם הפשוט, היהודי הכי פשוט, כולם, "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם" (דברים כט, ט), עומדים לפני ה'.

כאשר האדם עומד בתפילת שמונה עשרה שנקראת תפילת העמידה, הוא עומד מול הקב"ה ישר, או דרך פלוני או דרך אלמוני?!

"ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", הוא עומד בעצמו מול ריבונו של עולם ומדבר, אבל האם כל צורת החיים היא באופן כזה שהאדם עומד לפני ית"ש, עמו הוא נושא ונותן, לפניו הוא מתחנן "כאשר ידבר איש על רעהו" - כלשון המסילת ישרים (פרק יט)?

הבחירה הזו היתה אז, ולא עמדנו בה, אבל היא חוזרת וניעורה בכל שנה ושנה. וכאן יש לנו את האפשרות של אותה בחירה, לחזור ולתקן את מה שאז לא עמדנו בה.

מעמד הר סיני היה צורה של חיים שכולם עומדים לפני ה' ית', כולם. מאז שהם לא רצו לעמוד באותה מדרגה, כל פלוני שרוצה משהו, הולך ומשתמש עם עוד כוחות רוחניים של קדושה. נדגיש שוב, איננו עוסקים ח"ו בכוחות שאינם של קדושה, אלא של קדושה, אבל זוהי צורת הנפילה של מעמד הר סיני.

מהו הדבר הפשוט ביותר שיהודי עושה כשהוא רוצה משהו? "אומנות אבותינו בידינו!" הוא חי עם הריבונו של עולם! עמו הוא נושא ונותן, לפניו הוא מתחנן! האם הוא מעמיד את עיקר צורת החיים כעומד לפני בוראו, או שתפילה זו עוד אחת מה"סגולות". האם הדיבור עם הריבונו של עולם זה עוד 'סגולה', או שכל צורת החיים היא "לשמוע את קול ה'", ולדבר עם ה' יתברך?!

הנסיין שלנו בכל חג השבועות - לחזור למצב של מעמד הר סיני ולשמוע לקול ה'

מהי נקודת הטעות?

אם היה מדובר במצוה מול עבירה, הרי שזה הרבה יותר ברור לאדם; מחד מצוה, מאידך עבירות, מחד יצר הטוב, מאידך יצר הרע, ברור לאדם שהוא צריך לברוח מדרך זו ותבחר בדרך הקדושה. אבל כאן מדובר בשני מהלכים עמוקים במהלכי הקדושה.

כל מי שמעט רואה את צורת החיים שבה אנחנו חיים, מבחין שכל צורת החיים מונחת באותו מקום של "את קולך שמעתי בתוך הגן ואירא ואחבא", "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלוקים עמנו". איך אפשר להבין את זה?

חז"ל אומרים שמי שאמר את זה אלו היו הערב רב, אלא שישראל נמשכו אבתרייהו. בכל פעם שנאמר העם, כדברי חז"ל כידוע, הכוונה לערב רב. מי אמר כאן את הדבר, "ויאמרו אל משה", מי שאמר את זה היו העם, לא ישראל, אבל ישראל נמשכים אחרי זה.

אם אנחנו רוצים שהמתן תורה של השנה, יהיה יותר טוב ממתן תורה של שנים קודמות, צריך שיהיה כאן פנים חדשות. אבל איזה פנים חדשות, "חדש אסור מן התורה", פנים חדשות הכוונה **לחזור לדבר כפי שהוא היה** במעמד הר סיני באמת.

"פן תשכח את הדברים וגו' יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב" (דברים ד, ט-י). הזכירה הזו היא אחת משש זכירות שנצטוונו לזכור בכל יום. זו איננה זכירה מן השפה ולחוץ, אלא זכירה שהאדם צריך לזכור איך היה מתחילת מתן תורה, איך נפלנו בתוך מתן תורה, והאם בנפשו הוא רוצה לחזור לסדר הראשון כפי שהוא היה במתן תורה.

כל שנה ושנה שחוזר ומאיר האור של מתן תורה, איזה אור אנחנו רוצים לקבל? את מה שהקב"ה דיבר, או כל שנה לומר עוד פעם את אותה טעות, "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות"...?

אין פירוש הדבר שאדם אומר את זה בפה, אבל אם הוא בוחן לבבו, הוא מעמיק במעמקי לבבו, הוא צריך לבחון את עצמו מהו הרצון האמיתי שלו כשמגיע מתן תורה, לשמוע את "קול ה'", או לשמוע רק את "מעמד הר סיני" בלי ה"קול ה'".

לצפות לגאולה: למי אנו מצפים, למשיח או להקב"ה?

נשאל את השאלה הכי עמוקה. כולנו מצפים לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, שיבוא היום, יבוא משיח צדקנו וילמד תורה. תהיה לאדם בחירה האם ללכת לשמוע תורה מהקב"ה, או מ.משיח? אצל מי נלך לשמוע תורה?

מי שחושב שהוא יגיד איזה משפט ומיד הוא ילך לקב"ה, כמובן שהוא טועה! צריך הרבה עמל ויגיעה כדי לתקן את המקום בחטא. אם כל החיים הוא לא דיבר עם הריבונו של עולם, גם אז תהיה לו אפשרות לשמוע את קול ה'. ומה הוא יגיד, "דבר אתה עמנו ונשמעה", אני רוצה לשמוע תורת משיח, אני לא רוצה לשמוע את הקב"ה...

לא יתכן שכל צורת החיים של האדם תהיה באופן שהוא לא מדבר עם הקב"ה, ופתאום כאשר תתגלה אפשרות לשמוע את קול ה' הוא ישמע את קול ה', הרי אדם כזה ירעד מפחד שהוא הולך למות, והוא מיד יכריז: 'לא לא, אינני רוצה'.

זה אמת. זה מה שהיה הנסיין במעמד הר סיני. ודאי שאם שואלים כל אחד בשכל פשוט האם אתה רוצה לשמוע את קול ה', הוא ודאי יגיד למה לא, א-גרויס'ע תענוג, למה לא! אבל כשהוא יתחיל לשמוע והוא ירגיש שהוא הולך למות, ברור שהוא יהיה נסוג לאחוריו.

מסירות נפש לקב"ה למען קבלת התורה

האם אתה מוכן למות למען זה?!

"אם בחוקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה" (רש"י ויקרא כו, ג). ממיתים עצמם באהלה של תורה. מה עומק ההגדרה ממיתים עצמם באהלה של תורה?

ודאי, פשוטם של דברים, והוא אמת לאמיתה, פרישה מן החומר וחיבור עמוק לתורה הקדושה. אבל בעומק יותר, מה שהתגלה במעמד הר סיני, בשביל לשמוע את קול ה', דבר תורה מפי ה', אתה מוכן למות למען זה? אם לא, התאריכים ו' סיון, ז' סיון ו"ז תמוז, וט' באב - הופכים להיות אותו דבר.

מתי לאחר מתן תורה לא מתגלה י"ז תמוז שבו נשתברו הלוחות, שורש לכל חורבן הבית, אם כשתבוא הבחירה נבחר לשמוע את דבר ה'. האם ברור לכל אדם ואדם זאת?! ואם לא ברור לו, הוא צריך לברר את זה. אם עכשיו בו' סיון הבעל"ט הקב"ה היה בא לדבר אתו, והוא היה מרגיש שפורחת נשמתו על כל דיבור, הוא היה עומד שם לשמוע ולמות למען זה? או שהוא היה אומר: 'אני צריך לשאול את האשה בבית', 'יש לי ילדים, הם יהיו יתומים', וכל מיני חשבונות. הוא מוכן באמת, או לא?

אם כן, יש לו הכנה אמיתית למתן תורה. אם לא, זה מן השפה ולחוץ. עוד שנה ועוד שנה, ועוד שנה ועוד שנה. "מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום", כמו שאומרים רבותינו, אתמול נראה כמו שלשום, והיום כמו אתמול, ושום דבר לא משתנה.

צורת חיים אמיתית של אדם שיושב ועוסק בתורה, כלשון חז"ל "כל היושב ועוסק בתורה, קוב"ה יושב ושונה כנגדו" (תנא דבי אליהו פרק יח). מה זה יושב ועוסק בתורה שקוב"ה יושב ועוסק כנגדו?

כל אדם ואדם יכול לשבת ולעסוק בתורה, אבל לא כל אדם זוכה להרגיש שקוב"ה יושב ושונה כנגדו, למה לא?

מי יכול לזכות שכשהוא יושב ועוסק בתורה, לחוש שקוב"ה יושב ושונה כנגדו? מי שבשעה שהוא ירגיש שקוב"ה יושב ושונה כנגדו - אפילו שהוא ירגיש שהוא **הולך למות** - יהיה מוכן להמשיך לעסוק כך בתורה. אז, ורק אז, הוא יכול להרגיש שהקב"ה נמצא אתו. אלא שאז הוא כמובן לא ימות - אלא "בא טל תחיה ומחיהו". הוא חי. דבוק בחי החיים. והחיים שלו הם חיים אמיתיים.

אבל מי שבשעה שהוא יושב ועוסק בתורה, אם היו אומרים לו למסור את הנפש על מנת לשמוע את דבר ה', הוא לא מוכן, הרי שההגדרה היא שבשעה שהוא יושב ועוסק בתורה הוא לא ירגיש שהקב"ה יושב ועוסק בתורה יחד אתו.

יבואו אנשים ויאמרו, מדברים כאן מדרגות מאד גבוהות. מה זה שייך אלינו, אנשים חיים בדרא בתראה, מה זה שייך אלינו כל הדברים הללו?

במילים אחרות אותם אנשים אומרים: 'אין לנו שייכות למתן תורה'. מתן תורה זו היתה מדרגה גבוהה, או מדרגה נמוכה? ודאי שמדרגה גבוהה ולא מדרגה נמוכה.

א"כ כשמגיע יום מתן תורה, אנחנו רוצים להשיג מדרגה גבוהה או מדרגה נמוכה?

השאלה שיהודי צריך לשאול את עצמו כל שנה כשמגיע מתן תורה, אם עכשיו הייתי עומד בהר סיני, הייתי במדרגה של זכות לקבל תורה או לא. אם כן - ראוי לו, אם לא - הוא לא יכול לקבל את האור של זמן מתן תורה.

אי אפשר להגיע לזמן מתן תורה מבלי לבדוק מהי ההכנה האמיתית שהיתה נצרכת אז למתן תורה, וכך להכין את עצמנו על מנת שנוכל לחיות חיים אמיתיים ולקבל את אור התורה בשלמות כשמגיע זמן מתן תורה.

ההכנה המעשית לזמן מתן תורה

הדברים הללו הם דברי אמת פשוטים, למי שמחפש חיים אמיתיים, ולא מבולבל מכל מה שקורה בדרא בתראה, שכבר הדעת כמעט נעלמה לגמרי לגמרי מרוב בלבול, פנים ואחור ימין ושמאל מעלה ומטה משמשים בערבובייה, ואין מי שיודע את נפשו.

הדברים הללו הם ההכנה האמיתית, האמיתית, לזמן מתן תורה. כל יחיד ויחיד שמבקש אמת, צריך לשבת עם עצמו בשלושת ימי הגבלה, לבחור לעצמו זמן של שקט, של ישוב הדעת, "יתבודד בחדריו", [כלשון רבינו יונה (שערי תשובה שער ב)], ויחשוב חשבון אמיתי: 'אילו עכשיו היה מתן תורה והיה מתגלה הקב"ה, האם אני באמת מוכן למסור את הנפש - או שיש לי חיבור לזה, ויש לי חיבור לזה, ואני לא מוכן!?!'

היעד שאליו צריך לשאוף, הוא להגיע לו' סיון [וכאן לבני חוץ לארץ ג"כ ז' סיון] באופן כזה שמוכנים באמת לקבל את התורה, למות למען זה. זוהי אמת לאמיתה. זהו מתן תורה באמת.

צורת החיים הזו, צריכה שתמשיך לכל השנה כולה. חיים שכל מהותם הוא קשר אליו ית' שמו, חיים שהאדם מדבר עם ריבונו של עולם לא רק בשחרית מנחה ומעריב, אלא הסדר של היום שלו הוא עם הריבונו של עולם. כל יום יש לו זמן של התבוננות, של חשבון הנפש, של התקשרות בא-ל חי.

חיים שכל הצורה שלהם, היא "זכור יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב", אבל את ה"עמדת לפני ה'" להמשיך לכל השנה

כולה, לעמוד לפני ה' ית'.

אני מקווה בעז"ה, שראשית יבינו שהדברים שנאמרו אין בהם ולו חידוש קל, אלא אלו דברים פשוטים ביותר שכך היתה צורת החיים מימים ימימה, צורת מתן תורה כפי שהתגלתה בשורש.

שיזכה אותנו הבורא בעז"ה, שנזכה יחד כל הכנסת ישראל לקבל תורה מפומיה דקוב"ה, להסכים למסור את הנפש באמת, באמת, כדי לקבל את קולו ית' ואת תורתו. שנעשה את זה מעומק נקודת לבבנו, מהאמת האמיתית הפנימית של כל יהודי, לא מהשפה ולחוץ, אלא מהאמת הפנימית של "ובחרת בחיים", לבחור באמת חיים שהם חיים של תורה, חיים של דבקות בו ית', חיים שנמצאים בצל כנפיו יחסיון, ולא חיים שנראים חיים של אמת, למי שעדיין סבור שהחיים של היום הם חיים של אמת.

מי שנראה לו שהחיים של היום שאנחנו רואים הם חיים של אמת, הוא בעל דמיונות מופלג שאין כמוהו. החיים של היום רחוקים לגמרי מכל ה'אידישקייט' כפי שהיא היתה בצורתה.

מי שרוצה להתחיל להיות כראוי, חייב לבחור מהתחלה, להתנתק מהמקום שאנחנו נמצאים כאן, מהזמן שאנחנו נמצאים, להיות נפשות של הבורא עולם, ולבחור חיים אמיתיים.

ומי שחפץ בחיים, יזכה בחיים, יחד עם כל הכנסת ישראל, במהרה בימינו אמן.

- [\[שבועות 1\]](#)

Featured Image Text:

נסיון של שבועות

Source: <https://bilvavi.net/shiur-שבועות-023-נסיון-של-שבועות-תשעג>

Links

[1] <https://bilvavi.net/shavous>